

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. S.**, bytem H. T., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.7.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.7.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012 č.j. X. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť podle něho bylo posouzení jeho zdravotního stavu nekompetentní, nebyl vyšetřen, jeho připomínky byly ignorovány, ačkoliv ortoped MUDr. Š. jasně napsal, že není schopen žádné zátěže a nikoli 50%, jak bylo rozhodnuto ČSSZ. S věkem se potíže stupňují, na trhu práce je nezaměstnatelný obecně pro svůj věk a už vůbec ne po úrazech v dříve vykonávaných profesích (truhlář, řidič, autojeřábník, sádrokartonář a prodavač), dále popsal své zdravotní potíže. Závěrem navrhl přešetření míry jeho tělesného postižení a umístění do příslušné skupiny invalidního důchodu a také zrušit rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.6.2012 i předcházející rozhodnutí ze dne 23.2.2012. (K žalobě byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 5.6.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.3.2012 č.j. X, kterým byl žalobci snížen stupeň invalidního důchodu podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že od 6.4.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchodu pro invaliditu druhého stupně ve výši dosud*

pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice ze dne 23.2.2012 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 50%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.6.2012 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 24.5.2012 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu A, položce 7c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%; žalobci byla přiznána dolní hranice 50% a ta nebyla dle § 4 vyhlášky zvýšena, takže žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Domažlice vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 23.2.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 24.5.2012 vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň v námitkovém řízení soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně (v souvislosti s úrazem ze dne 29.8.2007), ale nebyl již uznán nadále pro invaliditu třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, oddíl A, položce 7c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která nebyla ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky změněna. (Den změny stupně invalidity uveden 23.2.2012).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 24.8.2012 mimo jiné navrhla k důkazu posudek příslušné posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.6.2012 č.j. 620 306 0248/44091-Ter bylo žalobci doručeno dne 8.6.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 11.10.2012 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (5.6.2012) byl žalobce invalidní následkem úrazu ze dne 29.8.2007, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po opakovaných traumatech, těžké polytrauma utrpěl dne 17.7.1999 na motocyklu, dále těžké polytrauma utrpěl při autonehodě 29.8.2007 a v podstatě došlo ke sdružení následků těchto úrazů; došlo ke zhojení poranění v oblasti nosného a pohybového ústrojí i vnitřních poranění, přetrvává však reziduální postižení v oblasti pohybového aparátu s trvalým omezením hybnosti pravého ramene a levé kyčle, přetrvávají bolesti bederní páteře při degenerativních změnách a

nerovnoměrném zatěžování, také je po odstranění sleziny. Reziduální postižení mají podstatný vliv na toleranci fyzické zátěže, žalobce je schopen samostatně chůze bez opory a při delší chůzi používá dvě francouzské hole. Zdravotní stav byl při poslední ortopedické kontrole bez výraznějších změn ve smyslu zlepšení nebo zhoršení, lze konstatovat dlouhodobou stabilizaci zdravotního stavu s popsáním reziduálním omezením v oblasti pohybového aparátu, postižení v oblasti duševní či smyslové nebylo zjištěno. PK MPSV se shodla s posouzením lékařem ČSSZ a rovněž hodnotila pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddíl A, položka 7c) přílohy vyhlášky 50% v souvislosti s úrazem ze dne 29.8.2007 a dle § 3 a § 4 téže vyhlášky toto procento nezvýšila, neboť přetrvávající poúrazové funkční omezení v oblasti pohybového aparátu (pravé HK a levé DK) je zohledněno v poklesu pracovní schopnosti, neboť reziduální funkční porucha je hodnocena jako těžká na dolní hranici procentuálního rozpětí (50-60%). Zdravotní stav však není možno hodnotit dle položky 7d), neboť není objektivizována reziduální funkční porucha zvláště těžká a nejsou prokázány těžké mnohočetné poúrazové následky. Dle komise je žalobce schopen lehké práce s podílem sezení, bez přetěžování pravé horní končetiny, bez manipulace s břemeny, bez setrvalých poloh, bez dlouhých pochůzek zvláště v nerovném terénu a mimo zvýšené riziko prochlazení. Zánik invalidity třetího stupně komise stanovila k datu posudkového zhodnocení při jednání na OSSZ dne 23.2.2012, neboť zdravotní stav je dlouhodobě stabilizován, došlo ke zhojení zlomenin i vnitřních poranění bez následné zvláště těžké poruchy funkce končetin či vnitřních orgánů. Stabilizaci zdravotního stavu lze konstatovat nejpozději ortopedickým nálezem ze dne 17.10.2011, kdy zdravotní stav je již prakticky beze změny od vyšetření 18.10.2010 a pokud nebylo léčbou poúrazových následků dosaženo plné funkce, je toto zohledněno invaliditou druhého stupně. K námitce žalobce komise uvedla, že pokles pracovní schopnosti není určen pouze tolerancí fyzické zátěže, ale pracovní schopnost je soubor všech schopností – tělesných, smyslových a duševních, ale také zkušeností a znalostí, vzdělání a kvalifikace. Pro údajné psychické obtíže však dosud nebyla zavedena žádná léčba, ať medikamentózní či psychoterapeutická; i přes uvedení žalobcem, že pravé rameno má prakticky nefunkční, je pohyb v loketním kloubu a zápěstí pravé horní končetiny volný, úchopová schopnost zachována. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

V podání ze dne 16.10.2012 žalobce dělil soudu svůj názor na posouzení a jednání u PK MPSV dne 11.10.2012.

Žalobce vyslechnutý prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Domažlicích dne 27.11.2012 setrval na podané žalobě s tím, že dle něho se jedná o invaliditu třetího stupně, a i když uvedl u PK MPSV všechny potíže úplně, komise si z toho vzala jen malou část, zbytek je vůbec nezajímá; jeho obvodní lékař má všechny nutné podklady, jsou mu známy jeho obtíže, neboť jej často navštěvuje za účelem obstříků při neúnosných bolestech. Dále žalobce uvedl, že vyšetření v SRN trvalo 12 hodin a bylo provedeno na soudní klinice pro tyto případy plně vybavené a pokud bude rozhodnuto o důkladné prohlídce na úrovni prohlídky v SRN, bude výsledky tohoto vyšetření samozřejmě respektovat, ale nechce už zažít žádnou frašku jako v Domažlicích a v Plzni; invalidita mu byla uznána Zemským soudem v Mnichově, SRN.

K žádosti soudu PK MPSV *doplnila svůj posudek dne 11.12.2012*, kdy setrvala na svém posudku ze dne 11.10.2012 a k námitkám žalobce uvedla, že pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je rozhodné klinické vyšetření a provedení dalších grafických metod by nepřineslo novum v posudkovém zhodnocení; také bylo poukázáno na to, že se žalobce

odvolává na vyšetření provedené v SRN, ale komisi odmítl tyto lékařské zprávy při jednání předložit i ukázat. Bylo zdůrazněno, že komise byla seznámena s udávanými subjektivními potížemi žalobce a zohlednila je, avšak pro posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti je rozhodující především objektivně zjištěný klinický funkční nález.

Dne 27.12.2012 bylo zdejšímu soudu doručeno *podání žalobce ze dne 18.12.2012*, v němž mimo jiné uvedl, že na jednání PK MPSV nebyl, ani nebyl pozván, takže to proběhlo celé bez něho. K tomuto podání žalobce připojil podání ze dne 18.12.2012 adresované PK MPSV – pracoviště v Plzni a podání adresované zdejšímu soudu ze dne 16.10.2012.

U ústního jednání u zdejšího soudu dne 23.1.2013 *žalobce* mimo jiné uvedl, že i nadále trvá na podané žalobě, i když pochopil, že v ČR je rozhodujícím důkazem v tomto řízení posudek PK, ale přesto trvá na tom, že by mu mělo být přiznáno stejně jako v Německu 60%, jak vyplývá i z předloženého dokladu (*kopie potvrzení německého nositele pojištění v německém jazyce o tom, že mu bylo přiznáno 60% invalidity od 12.7.2010 dle potvrzení z 6.1.2011*), aby nespádl do prvního stupně invalidity, pokud by byla ministerstvem (práce a sociálních věcí) zvýšena hranice pro druhý stupeň invalidity z 50 na 51%. *Závěrem žalobce* uvedl, že už se nedožaduje třetího stupně invalidity, ale pouze 60% míry poklesu a je přesvědčen o oprávněnosti svého nároku bez ohledu na to, že i tak by zůstal ve druhém stupni invalidity, čehož se domáhá právě kvůli tomu, že opravdu klinicky byl vyšetřen v SRN a nikoliv v ČR. *Zástupce žalované* závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnku zamítnutí žaloby, protože se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně či alespoň přiznání 60% míry poklesu pracovní schopnosti. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010

považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechána invalidita třetího stupně či alespoň 60% nikoli pouze 50% míry poklesu pracovní schopnosti pro jím popsáné zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání požadované invalidity či výše míry poklesu pracovní schopnosti, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni (a požadovanou výši míry poklesu) lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen a výši míry poklesu či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů a ty jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců, ale *pouze dle příslušných předpisů platných v ČR bez ohledu na výsledek posouzení invalidity žalobce dle předpisů platných pro německého nositele pojištění v SRN*.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 5.6.2012*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání příslušného stupně invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 11.10.2012 včetně jeho doplnění ze dne 11.12.2012 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 21.3.2012, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně 50%, což však nedosahuje potřebných nejméně 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, ani žalobcem požadovaných 60%, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Je ale nepochybné, že na výsledném zdravotním stavu má výrazný podíl vůle a snaha žalobce, aby se jeho zdravotní stav v rámci možností zlepšoval.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012 *shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně či přiznání jím požadované míry poklesu a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 5.3.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně